

مسئله هفتاد و نهم

۴ عدد کارت هدیه اعتباری سیمد هزار تومانی

فقط کیفیت گنجه صحیح وصول مطروحه در متن

واقعیاً طبق دستورالعمل مطروحه به آدرس ما پیامک کنید

در این ویژه نامه می خوانیم:

اصل رجعت چیست؟ کیفیت رجعت امام حسین علیه السلام چگونه است؟

خصوصیات یک روح بزرگ کدام است؟

چه کسانی بیشترین خلعت را به بشریت کرده اند و چرا؟

و ...

شعبه علم پژوهش حوزه و دانشگاه
معاونت فرهنگی و ارتباطی
معاونت امور فرهنگی و ارتباطی حوزه و دانشگاه

آن فنی که در زیر سم اسبها نگهدار می شود، جریمه یک روحیه ی بزرگ را می دهد، جریمه ی یک حماسه را می دهد، جریمه حق پرستی را می دهد، جریمه روح شهید را می دهد. وقتی که روح بزرگ شد، به آن می گویند من می خواهم به این خون ارزش بدهم، شهید به چه کسی می گویند؟ روزی چهلدر آدم کشته می شوند؟ مثلاً هوابیما سقوط می کند و عده ای کشته می شوند، چرا به آنها شهید نمی گویند؟ چرا نور کلمه شهید را حلاله ای از قدس گرفته است؟ چون شهید کسی است که یک روح بزرگ دارد، روحی که هدف مقدس دارد، کسی است که در راه عقیده کشته شده است، کسی است که برای خودش کار نکرده است، کسی است که در راه حق و حقیقت و فضیلت قدم برداشته است.

کافی شهید»

شهید به خون خودش ارزش می دهد، یک نفر به ثروت خودش ارزش می دهد و به جای آنکه ثروتش در بانکها ذخیره باشد، آن را در یک راه خیر مصرف می کند که هر یک ریالتش با مقیاس معنا بیش از صدها هزار ریال ارزش داشته باشد، ثروت خود را به صورت یک مؤسسه ی عام المنفعه ی عقیده فرهنگی، مذهبی و اخلاقی درمی آورد و با این عمل به آن ارزش می دهد دیگری به فکر خودش ارزش می دهد؛ به خودش زحمت می دهد و یک کتاب مفید و اثر علمی به وجود می آورد، دیگری به ذوق فنی خودش ارزش می دهد و صنعتی را در اختیار بشر قرار می دهد دیگری به خون خودش ارزش می دهد، در راه بشریت خون خودش را فدا می کند کدامیک بیشتر خدمت کرده اند؟ شاید خیال کنید علما یا محترمین و مکتشفین و نرومنندان، بیشتر به بشر خدمت کرده اند، خیر، هیچ کسی به اندازه ی شهیدا به بشریت خدمت نکرده است، چون آنها هستند که راه را برای دیگران باز می کنند و برای بشر آزادی را به هدیه می آورند، آنها هستند که برای بشر محیط عدالت به وجود می آورند که دانشمند به کارهایش خودمشغول باشد، مخترع و تاجر و محصل هر یک کار خودش را انجام بدهد اوست که محیط مناسب را برای دیگران به وجود می آورد، مثل آنها مثل چراغ و مثل برق است تاگر چراغ یا برق نباشند ما و شما چه کار می توانیم انجام دهیم؟ قرآن کریم پیغمبر را تشبیه به یک چراغ می کند؛ باید چراغ باشد تا ظلمتها از میان برود و هر کسی بتواند به کار خودش مشغول باشد.

مطابق «مجلسد حسین» - جلد اول - اثر استاد شهید مطهری - انتشارات صدرا
© فرهنگ جمهوری - خاندان سلیمان - نشر موعود
© سایت نیان
ایران انقلاب و پیشرفت: quranetravell@ibnu.ac.ir - تلفن: ۰۲۱۸۸۸۸۸۸۸

امام حسین علیه السلام
بشاری از مردم شده دنیا هستند و دین تنها بر زبان
آیند، امام که زندگی آنان در بر تو دین و روزی است
از آن حلیت می کنند ولی آن روز که با حیرت
سخنی از خود فرمود، دستار آن اندکند.

کد ویژه نامه:
۹۴۳۰

مثال: ۹۴۲۲۱۴ علی اربابی بیمارستان زحم

حکومت حضرت سید الشهدا(ع) پس از رجعت
 رجعت در لغت به معنای بازگشت می باشد در قاموس الفقه معنای رجعت را بازگشت به دنیا بیان کرده است اما از نظر اصطلاحی عبارتست از: بازگشت رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - و فاطمه زهرا - سلام الله علیهما - و ائمه معصومین - علیهم السلام - و همچنین کافران و دشمنان خاندان پیامبر به دنیا پیش از قیامت و پس از ظهور مهدی (عج) و حکومت آن بزرگواران در این جهان^{۱۹}

سؤال اول: کدام گزینه صحیح نیست؟
 ۱) کافران و دشمنان خاندان پیامبر(ص) پس از ظهور امام زمان(عج) رجعت نمی کنند
 ۲) امام مهدی(عج) پس از ظهور، مراجع مذهب حضرت عیسی(ع) به آسمانها رجعت می کند و به نهاوت نمی رسد
 ۳) اصل رجعت از مسلمات لله اهل تسنن است
 ۴) امام برارد

اصل رجعت از نظر شیعه محقق خواهد شد. اما بین علمای شیعه درباره کیفیت رجعت و مدت حکومت ائمه اطهار - علیهم السلام - اختلاف نظر وجود دارد. ولی در اصل موضوع اتفاق دارند. اخبار در رجعت امیرالمؤمنین و حسین - علیهما السلام - و رجعت حضرت رسول - صلی الله علیه و آله - متواتر است. اما خصوصیات رجعت اخبار در آن مختلف است و ضرورت و لزومی در تحقیق این خصوصیات نیست بلکه ایمان و اعتقاد اجمالی بر آن کلیات می کند و اختلاف اخبار در خصوصیات یک چیزی باعث اشکار اصل آن نمی شود.^{۲۰}
 در روایات تصریح شده است که کافران خالص به این دنیا باز می گردند تا به سزای ابدی اعمال خود برسند و از آنان استقام گرفته شود.

مهم ترین برنامه های امام حسین(ع) در رجعت
 ۱- انتقام از دشمنان: در روایاتی از امام صادق(ع) آمده است: امام حسین(ع) و یزید با پارتاشان می آیند و امام(ع) آنان را می کشد، البته انتقام گیری در زمان قیام امام زمان(عج) است؛ از این رو در دعای ندبه می خوانیم: کجاست کسی (امام زمان) که به خون خواهی امام حسین(ع) بر می خیزد، پس انتقام گیری به هر دو امام نسبت داده شده است.

۲- کمک به امام مهدی(عج): امام حسین(ع) به امام مهدی(عج) برای جهانی سازی اسلام بازی می رساند. در روایتی امام حسین(ع) می فرماید: حضرت امیر، ششمین پیامبر(ص) را به من می دهد و مرا به شرق و غرب عالم می فرستد.
 ۳- به خاک سیاری امام مهدی(عج): براساسی روایات، مراسم غسل و دفن هر امام فقط توسط امام دیگر انجام می شود. رجعت دوم امام حسین(ع) در اواخر عمر امام زمان(عج) است. همچنین حاکم بعد از امام مهدی(عج) امام حسین(ع) است. طبق روایات، امام حسین(ع) امام مهدی(عج) را غسل کفن، حنوط و دفن می کند.

۴- تشکیل حکومت جهانی: مهم ترین برنامه امام حسین(ع) تشکیل حکومت پس از امام مهدی(عج) است. مدت حکومت آن حضرت طبق روایت مؤلف، ۳۰۹ سال است. چندین روایت نقل شده است که امام حسین(ع) آن قدر حکومت می کند که به واسطه بزرگی و پروهایش روی چشمش قرار می گیرد، برخی از این روایات موقوت هستند.

از تباط جالب میان رجعت امام حسین(ع) و ظهور فرزندش امام مهدی(عج)

۱- عاشورا: پشوتانه فرهنگی انتظار: فرهنگ عاشورا زمینه فرهنگ انتظار را می سازد. انتظار، آئینه عاشورا و چشم به راه حسین دیگری است. رجعت امام حسین(ع) هم یعنی ظهور پشوتانه نهضت مهدوی.

۲- اشتراک اهداف: هدف امام حسین(ع) نجات انسان ها از کراهی و نادانی بود. امام مهدی(عج) هم انسان ها را از کراهی و نادانی نجات می دهد. بنابراین یکی از حکمت های رجعت امام حسین(ع) همین مسئله است. امام مهدی(عج) زمینه را برای ظهور اهداف قیام عاشورا و هدف نهضت حسینی مهیا می کند و رجعت امام حسین(ع) حرکت در راستای هدف کربلاست.

۳- الهام پذیری هر دو فرهنگ: فرهنگ حسینی (قیام و شهادت) و فرهنگ مهدی (انتظار) در روز ظهور و با رجعت امام حسین(ع) به هم می پیوندند. بزرگی که امام حسین(ع) در کربلا کائنات و دیگر انسانان آن را بارور کردند و امام مهدی(عج) در دوران غیبت به حرمت آن همت گماشت، روز ظهور شکوفا می شود و رجعت امام حسین(ع) یعنی برافراشتن شکوه کبریا درخت بارور و ثمرمند اسلام.

روح بزرگ

حسین بن علی علیه السلام یک روح بزرگ و یک روح مقدس است. اساساً روح که بزرگ شد تن به رحمت می افتد، و روح که کوچک شد تن آسایش پیدا می کند این خود یک حسلی است. این عیاش ها بیایند نمی کنند، مگر روح حسین اجازه می دهد؟ منتش: شاعر معروف عرب شعر خوبی دارد، می گوید: **و انا كانت النفوس کباراً** / **تعبت فی مرادها الأقسام** / **می گوید وقتی که روح بزرگ شد جسم و تن چاره ای ندارد جز آنکه به دنبال روح بیاید، در رحمت بیفتد و تفرقت شود. اما روح کوچک به دنبال خواهشهای تن می رود، هر چه را که تن فرمان بدهد اطاعت می کند. روح کوچک به دنبال لقمه برای بدن می رود اگر چه از راه دروغی و تقلب و چالپوشی باشد. روح کوچک دنبال است و مقام می رود و لو با گرو گذاشتن ناموس باشد. روح کوچک تن به هر دلت و بدبختی می دهد برای اینکه می خواهد در خانه اش قرش یا میل داشته باشد. آسایش داشته باشد. خواب راحت داشته باشد.**

اما روح بزرگ به تن نان جو می خورد، بعد هم بلندش می کند و می گوید شب زنده داری کن. روح بزرگ وقتی که کوچکترین کوتاهی در وظیفه می خودش می بیند، به تن می گوید این سر را نوری این تنور برنماز حرات آن را احساس کنی و دیگر در کار بنیامان

سؤال دوم: کدام گزینه صحیح است؟

- ۱) روح که بزرگ شد تن آسایش پیدا می کند
- ۲) تعداد سخنرانی و گفتگوها بیشتر از شده، به شریعت خدمت کرده اند
- ۳) منتش: شاعر معروف عرب معتقد است روح که بزرگ شد تن به رحمت می افتد
- ۴) امام برارد

و بوده زمان کوتاهی نگذری. ۱) الروح بزرگ آرزوی می کند که در راه هدفهای الهی و هدفهای بزرگ خودش کشته شود؛ فرقی شکافته می شود، خدا را شکر می کند. ۲) روح وقتی که بزرگ شد، خواهد ناخواب بماند و روز عاشورا اسبند زخم به بدنش وارد شود.

 ۱۱) اشاره به علی علیه السلام و از دشمنان میپرسد است که در کتب معتبره راستی بعد دوران حربه کشایی آمده است!
 ۱۲) اشاره به علی علیه السلام است که پس از شکافته شدن فوق مبارکش خدا در راه طوبی برآوردنشده، فسد به بخاری کرده که راستکار شد!